

Forpligtelse, som paahvilede Bondestanden; dertil blev den først ved Stavnshaandets Løsning i Aaret 1788. Jeg skulde ikke have gjort denne historiske Bemærkning, naar det ikke kunde have nogen Indflydelse paa, hvorledes Sagen vil stille sig ved Ordningen, thi, naar man antager, at Forpligtelsen til Stillingen af Rytterheste ikke staaer i nogen Forbindelse med den personlige Vernepligt, saa er det blot en Byrde, som paahviler det frie Hartkorn, fordi det har et Skattebeneficium. Saaledes troer jeg ogsaa, at Sagen har været opfattet ligesaa langt Historien gaaer tilbage, og i den Henseende kan man have et temmelig sikkert Blik deri, at da Udelen blev paalagt at svare Skatter ved Souverainitetens Indførelse, saa blev den fritagen for at stille Heste, og først omtrent 1670, da Udelen fik sit Skattebeneficium tilbage med sine Sædegaarde, saa blev det igjen paalagt dem at stille Heste, og saaledes stode omtrent Sagerne, skjøndt med nogle Forandringer, hvorpaa jeg ikke skal indlade mig, indtil den blev endeligt ordnet ved Forordningen af 14de September 1774. Naar det nu er saaledes, som jeg antager, at Skattebeneficiet alene har medført, at det privilegerede Hartkorn skal stille Heste, eller naar det blot ogsaa er saaledes, som den ærede Minister har antaget, at Stillingen af de nationale Heste kun tildeels paahviler det privilegerede Hartkorn, fordi det har Skattebeneficium, saa er det ligefrem, at denne Sag staaer i nøieste Forbindelse med det Thinget forelagte Lovudkast om Udvæjning af Forfjellen mellem Skatterne paa det privilegerede og uprilegerede Hartkorn. Jeg troer derfor, at dette Lovudkast om Stillingen af Nationalheste enten bør henvises til Afgjørelse og Betænkning Afgivelse af den Committee, der er nedsat i Hartkornes Sagen, eller ogsaa, at dette Udcast slet ikke bør komme til Forhandling og Afgjørelse paa Rigsdagen, inden der er taget Beslutning om, hvorledes der skal forholdes med Udvæjningen af det frie Hartkorn. Dersom nemlig disse to Sager adskilles, og dersom Loven om Stillingen af Rytterheste afgjøres nu, saa kunde det være, at det privilegerede Hartkorn kunde blive fritaget for at stille Heste, og dersom paa samme Tid det andet Forflag om

Udvæjningen af Forfjel i Skatter mellem privilegeret og uprilegeret Hartkorn ikke bliver afgjort, men af en eller anden Marsag udsattes, fordi for Exempel, at de to Thing ikke kunne enes derom, eller fordi Kongen ikke vil bekræfte Thingenes Beslutning, saa kan det hælde sig, at det ene Lovforslag kan blive afgjort og det andet forblive uafgjort; deraf vil følge, at det privilegerede Hartkorn beholder sin Forrettighed med Hensyn til Skatteudredelsen, men bliver fritaget for sin Byrde med Hensyn til Stillingen af Rytterheste. Jeg skal derfor holde for, at, dersom Thinget ikke vil henvisse denne Sag til Behandling samtidigt med Hartkornesagen, det da vil vedtage, at dette Spørgsmaal om Rytterhestes Udredelse bliver udsat, indtil Sagen om Hartkornet er afgjort. Det vil heller ikke, saavidt jeg skjønner, medføre praktiske Bæmseligheder, thi det foreliggende Lovudkast skal først træde i Kraft 1ste Januar 1851; men dersom Loven om Hartkornets Udvæjning bliver vedtagen i denne Rigsdags Session, saa vil det være meget let at komme til Ende paa den Rigsdag, som sammentræder i October Maaned, med dette Udcast til en Lov om Hestes Udredning til Brug for Hæren; thi den Sag antager jeg i og for sig er ikke synderligt vanskelig at bringe paa det Reue, naar man først er enig om, hvorledes det Grundlag, som tidligere har været for Forpligtelsen til Hestes Udredning, skal ordnes. Jeg skal imidlertid ikke for Diebliffet stille noget bestemt Forflag i den Henseende, men afvente, hvorledes de andre Medlemmer af Thinget udtale sig, men jeg maa dog tilføie, at, naar man gaaer ind paa det forelagte Lovudkast, saa vil man komme til at see, at det ogsaa staaer i Forbindelse med andre Thinget forelagte Lovudkast, nemlig Ophævelsen af de forskjellige ældre Skatteligninger. Ogsaa dette Lovudkast vilde det være ønskeligt, at man kunde faae afgjort inden der bliver taget Bestemmelse om, hvorledes Heste skulle udredes til Hæren.

Jeg maa forøvrigt, naar jeg skal gaae ind paa de Principer, som ere antagne i dette Lovudkast, erklære, at jeg ikke skjønner, at de ere, som de skulle være, eller i alt Fald saaledes, som jeg kunde ønske dem. Det forekommer mig nemlig urigtigt, at, naar man gjør Hesteudredelsen til